

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 września 2016 roku powódka C. B. wniosła o pozbawienie wykonalności pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I Ns (...), zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 lipca 2009 roku w sprawie o sygn. akt II Ca (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powódce dnia 28 lipca 2010 roku w części co do kwoty 9 780,32 zł oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona powodowa w uzasadnieniu żądania wskazała, iż postanowieniem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...), zmienionym postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 lipca 2009 roku o sygn. akt II Ca (...) sąd przyznał powódce na wyłączną własność nieruchomości położoną przy ul. (...) i zasądził od powódki na rzecz pozwanego tytułem spłaty kwotę 88 650 zł – płatną w trzech ratach, płatnych w terminie 4, 6 i 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W dniu 28 lipca 2010 roku orzeczeniu w zakresie pkt IV nadana została klauzula wykonalności, a tytuł wykonawczy doręczony został pozwanemu M. B. (1). Egzekucja przysługującej pozwanemu spłaty prowadzona jest przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sokółce B. C. pod sygn. akt Km (...). Mimo przyznania nieruchomości na wyłączną własność C. B. M. B. (1) zajmował przedmiotową nieruchomość bez tytułu prawnego do dnia 20 listopada 2015 roku. Wyrokiem z dnia 26 maja 2011 roku o sygn. akt I C (...) Sąd Rejonowy w Sokółce zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 800 zł wraz z odsetkami z tytułu bezumownego korzystania z lokalu położonego przy ul. (...) za miesiąc kwiecień. Z uwagi na dokonane przez powódkę potrącenia wierzytelność Sąd Rejonowy w Sokółce wyrokiem z dnia 26 maja 2011 roku o sygn. akt I C (...) pozbawił wykonalności pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt I Ns (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 28 lipca 2010 r., w części, do wysokości kwoty 26 068,96 zł. Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2015 roku o sygn. akt I C (...) Sąd Rejonowy w Sokółce pozbawił powyższy tytuł wykonawczy wykonalności w części do kwoty 30 400 zł. W dniu 27 kwietnia 2016 roku oraz w dniu 8 sierpnia 2016 roku powódka złożyła pozwanemu kolejne oświadczenia o potrąceniu przysługującej jej wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu w okresie od 1 lutego 2015 roku do 20 listopada 2015 roku w wysokości 7 733,33 zł oraz z tytułu kosztów postępowania zasądzonych od pozwanego na rzecz powódki w sprawach prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Sokółce pod sygn. akt I C (...) i I C (...) w łącznej wysokości 2 046,99 zł z wierzytelnością przysługującą pozwanemu z pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 r. o sygn. akt I Ns (...). Wobec powyższego zobowiązanie powódki co do kwoty 9 780,32 zł wygasło.

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 października 2015 roku pozwany M. B. (2) uznał powództwo w całości oraz wniósł o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, iż w dniu 4 października 2016 roku pozwany dokonał zgłoszenia organowi egzekucyjnemu wniosku o ograniczenie toczącej się egzekucji o kwotę 9 780,32 zł i wniósł o umorzenie egzekucji w tym zakresie wobec wygaśnięcia zobowiązania. Uzasadniając żądanie zasądzenia na rzecz pozwanego kosztów procesu, zastępujący go pełnomocnik podniósł, iż M. B. (2) uznał powództwo przy pierwszej czynności procesowej, a powództwo wytoczone zostało przedwcześnie, bowiem skutek wywarłoby już wezwanie pozwanego do ograniczenia egzekucji.

Pismem datowanym na dzień 10 listopada 2016 roku zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika C. B. rozszerzyła zakres żądania pozwu, wnosząc dodatkowo o pozbawienie wykonalności pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I Ns (...), zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 lipca 2009 roku w sprawie o sygn. akt II Ca (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powódce dnia 28 lipca 2010 roku w części co do kwoty 11 032,06 zł, a jednocześnie oświadczyła, iż cofa powództwo w części, tj. w zakresie uznanej przez stronę pozwaną kwoty 9 780,32 zł. W dalszym ciągu powódka domagała się zasądzenia od pozwanego na jej rzecz całości poniesionych przez nią kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Argumentując żądanie strona powodowa wskazała, iż

kwota 11 032,06 zł stanowi przysługującą powódce należność z tytułu poniesionych przez nią rzeczywistych kosztów zużycia mediów wchodzących w skład czynszu lokalu przy ul. (...) w okresie od dnia 1 września 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku. Jednocześnie wskazała, iż cofnięcie powództwa w zakresie kwoty 9 780,32 zł spowodowane jest spełnieniem roszczenia w powyższym zakresie przez pozwanego – po wytoczeniu powództwa – poprzez skierowanie do komornika sądowego wniosku o ograniczenie egzekucji w tymże zakresie.

Na rozprawie w dniu 14 listopada 2016 roku M. B. (2) wniósł o oddalenie powództwa w zakresie jego rozszerzenia z dnia 10 listopada 2016 roku, albowiem - jak wynika z pisma Spółdzielni Mieszkaniowej w S. - wskazywane przez stronę powodową koszty zużycia mediów pokryte zostały przez powódkę, lecz przez osoby trzecie, a tym samym C. B. nie przysługuje wierzytelność, którą mogłaby potrącić z egzekwowaną wierzytelnością przysługującą pozwanemu. W pozostałym zakresie stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy w Sokółce postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...), zmienionym postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 lipca 2009 roku o sygn. akt II Ca (...), po ustaleniu składu majątku wspólnego C. B. i M. B. (2), należący do tego majątku lokal mieszkalny nr (...) położony przy ul. (...) w S. przyznał na wyłączną własność C. B., zaś tytułem spłaty - w pkt IV sentencji postanowienia - zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 88 650 zł, płatną w trzech ratach, płatnych w terminie 4, 6 i 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Przyznany na wyłączną własność C. B. lokal mieszkalny M. B. (2) opuścił i opróżnił dopiero w dniu 20 listopada 2015 roku (okoliczność bezsporna, protokół czynności komorniczej k. 15).

W dniu 28 lipca 2010 roku postanowieniu Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...), zmienionemu postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 lipca 2009 roku o sygn. akt II Ca (...) nadana została klauzula wykonalności w zakresie pkt IV, a tytuł wykonawczy doręczony został pozwanemu M. B. (1). Egzekucja przysługującej pozwanemu spłaty wszczęta została przed komornikiem sądowym przy Sądzie Rejonowym w Sokółce B. C. pod sygn. akt Km (...), obecnie zaś prowadzona jest przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sokółce M. K. (okoliczność bezsporna, akta I Ns (...))

Wyrokiem z dnia 26 maja 2011 roku o sygn. akt I C (...) Sąd Rejonowy w Sokółce zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 800 zł wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 13% od dnia 20 października 2010 roku do dnia zapłaty, z uwzględnieniem dalszych zmian wysokości ustawowych odsetek - z tytułu bezumownego korzystania z lokalu położonego przy ul. (...) za miesiąc kwiecień 2010 roku oraz kwotę 1037,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 180,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Następnie wyrokiem z dnia 26 maja 2011 roku o sygn. akt I C (...) Sąd Rejonowy w Sokółce pozbawił wykonalności pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt I Ns (...), zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 28 lipca 2010 r., w części, do wysokości kwoty 26 068,96 zł oraz zasądził od pozwanego M. B. (2) na rzecz powódki C. B. kwotę 629,55 zł tytułem kosztów procesu. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 9 kwietnia 2015 roku o sygn. akt I C (...) wskazany tytuł wykonawczy pozbawiony został wykonalności w części do kwoty 30 400 zł, w odniesieniu żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie kwoty 31 852,66 złotych postępowanie zostało umorzone, zaś tytułem kosztów procesu Sąd zasądził od M. B. (2) na rzecz C. B. kwotę 1 417,44 złotych.

W piśmie datowanym na dzień **27 kwietnia 2016 roku** działający w imieniu C. B. profesjonalny pełnomocnik oświadczył, iż w imieniu mocodawczyni potrąca przysługującą jej wobec M. B. (2) wierzytelność w wysokości 7 733,33 zł, która powstała wskutek bezumownego korzystania i zajmowania przez pozwanego w okresie od dnia 30 kwietnia 2009 roku do dnia 20 listopada 2015 roku należącego do powódki lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w S., z wierzytelnością przysługującą pozwanemu wobec powódki wynikającą z postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce I Wydział Cywilny z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...) zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku II Wydziału Cywilnego o sygn. akt II Ca (...). Powyższe oświadczenie doręczone zostało M. B. (2) w dniu 5 maja 2016 roku (oświadczenie o potrąceniu wraz z potwierdzeniami nadania i odbioru k. 9 – 11). W dniu **8 sierpnia**

2016 roku zastępowania przez pełnomocnika powódka skierowała do pozwanego pismo zawierające oświadczenie o potrąceniu przysługującej jej wierzytelności w wysokości 2 046,99 zł, stanowiącej zasądzone na jej rzecz wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 22 grudnia 2014 roku o sygn. akt I C (...) i wyrokiem Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 9 kwietnia 2015 roku o sygn. akt I C (...), a dotychczas nieuiszczone przez pozwanego, koszty postępowania, z wierzytelnością przysługującą pozwanemu wobec powódki wynikającą z postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce I Wydział Cywilny z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...) zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku II Wydziału Cywilnego o sygn. akt II Ca (...). M. B. (2) oświadczenie te otrzymał w dniu 16 sierpnia 2016 roku (oświadczenie wraz z dowodem nadania i odbioru k. 12 – 14).

W dniu 4 października 2016 roku M. B. (2) wystąpił do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sokółce M. K. z wnioskiem o ograniczenie toczącego się z jego wniosku postępowania egzekucyjnego o sygn. akt Km (...) o kwotę 9 780,32 zł i umorzenie egzekucji w powyższej części, wskazując przy tym przysługując mu wobec C. B. wierzytelność w zakresie kwoty 9 780,32 zł wygasła na skutek złożonego przez dłużniczkę oświadczenia o potrąceniu (oświadczenie wraz z dowodem nadana k. 29 – 30).

W piśmie datowanym na dzień **8 listopada 2016 roku** zastępowana przez pełnomocnika C. B. oświadczyła, iż potrąca przysługującą jej wierzytelność względem M. B. (2) w wysokości 11 032,06 zł, która stanowi rzeczywiste koszty zużycia mediów pozwanego podczas bezumownego korzystania i zajmowania lokalu mieszkalnego należącego do powódki w okresie od dnia 1 września 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku z wierzytelnością przysługującą pozwanemu względem powódki - wynikającą z postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce I Wydział Cywilny z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...) zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku II Wydziału Cywilnego o sygn. akt II Ca (...) (oświadczenie o potrąceniu wraz z potwierdzeniami nadania k. 50-51).

Stosownie do informacji udzielonej przez Wspólnotę Mieszkaniową przy ul. (...) w S. z dnia 22 sierpnia 2016 roku C. B. w okresie od dnia 1 września 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku nie dokonywała opłat na poczet obciążających właściciela lokalu kosztów utrzymania lokalu położonego przy ul. (...) w S. i przypadających na ten lokal kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej oraz udziału we wspólnocie. W przedmiotowym okresie opłat na powyższy lokal dokonywała E. C. (w wysokości 17 600 zł) oraz B. B. (w wysokości 3 000,00 zł). Jednocześnie uiszczone przez nie opłaty przekraczały rzeczywiste koszty utrzymania lokalu i nieruchomości wspólnej o kwotę 9 444,69 zł (k. 52-53).

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną powództwa opozycyjnego, będącego przedmiotem niniejszego procesu, stanowił art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 2009 roku o sygn. akt I CSK 282/08 wskazał, że skutek wygaśnięcia zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: wykonanie zobowiązania przez spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia (datio in solutum), natomiast do niemożności egzekwowania zobowiązania prowadzą w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: prolongata terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty, przedawnienie roszczenia. Strona powodowa w sprawie niniejszej – domagając się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w części – powoływała się na wygaśnięcie zobowiązania w zakresie kwoty 20 812,40 zł z uwagi na złożone przez nią oświadczenia o potrąceniu wierzytelności z dnia 27 kwietnia 2016 roku, 8 sierpnia 2016 roku i 8 listopada 2016 roku.

Stosownie do art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem

do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 § 2 k.c.). Stosownie zaś do art. 499 k.c. potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.

W okolicznościach niniejszej sprawy bezsporna była pomiędzy stronami – jak też nie budziła wątpliwości Sądu - kwestia dopuszczalność i skuteczność pisemnych oświadczeń datowanych na 27 kwietnia 2016 roku o 8 sierpnia 2016 roku o potrąceniu przysługujących C. B. wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystania i zajmowania przez pozwanego w okresie od dnia 30 kwietnia 2009 roku do dnia 20 listopada 2015 roku należącego do powódki lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w S. w wysokości **7 733,33 zł** oraz z tytułu zasądzonych na jej rzecz od pozwanego wyrokami Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 22 grudnia 2014 roku o sygn. akt I C (...) i z dnia 9 kwietnia 2015 roku o sygn. akt I C (...) kosztów procesu w łącznej wysokości **2 046,99 zł** - z wierzytelnością przysługującą pozwanemu wobec powódki wynikającą z postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce I Wydział Cywilny z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...) zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku II Wydziału Cywilnego o sygn. akt II Ca (...). W powyższym zakresie spełnione zostały wszystkie przesłanki pozytywne potrącenia - zgodności stron, zgodności przedmiotu wierzytelności, wymagalności zobowiązań oraz możliwości ich dochodzenia przed sądem lub przed innym organem państwowym, a jednocześnie zaistniała przesłanka negatywna, a jednocześnie nie zachodziła żadna z przesłanek negatywnych. Tym samym przysługujące stronom wierzytelności uległy wygasły do kwoty wierzytelności niższej, tj. zakresie kwoty 9 780,32 zł.

Powódka C. B., pismem datowanym na dzień 10 listopada 2016 roku, pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie powyższej kwoty 9 780,32 zł cofnęła. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Art. 355 § 1 k.p.c. stanowi zaś, iż jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. W niniejszej sprawie zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika C. B. cofnęła żądanie pozwu co do kwoty 9 780,32 złotych pismem z dnia 10 listopada 2016 roku, jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy. Częściowe cofnięcie powództwa nastąpiło w związku ze złożonym w dniu 4 października 2016 roku przez M. B. (2) wnioskiem do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sokółce M. K. w przedmiocie ograniczenia postępowania egzekucyjnego toczącego się z jego wniosku o sygn. akt Km (...) o kwotę 9 780,32 zł i umorzenie egzekucji w powyższej części – z uwagi na wygaśnięcie przysługującej mu wierzytelności względem C. B. w zakresie kwoty 9 780,32 zł wobec złożonego przez dłużniczkę skutecznego oświadczenia o potrąceniu. Wobec powyższego wątpliwości Sądu nie budziło, iż ograniczenie powództwa nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierzało do obejścia prawa, a tym samym brak było podstaw, by przedmiotowe ograniczenie powództwa uznać za niedopuszczalne na podstawie art. 203 § 4 k.p.c.

Z uwagi na powyższe, Sąd w pkt I sentencji wyroku, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. w zakresie kwoty 9 780,32 złotych umorzył postępowanie.

Na uwzględnienie nie zasługiwało natomiast żądanie C. B. o pozbawienie wykonalności pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I Ns (...), zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 lipca 2009 roku w sprawie o sygn. akt II Ca (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powódce dnia 28 lipca 2010 roku w części co do kwoty 11 032,06 zł. Strona powodowa wygaśnięcie stwierdzonego tytułem wykonawczym zobowiązania powódki w zakresie kwoty 11 032,06 zł wywodziła ze złożonego przez nią oświadczenia z dnia 8 listopada 2016 roku w przedmiocie potrącenia z wierzytelnością pozwanego wierzytelności wynikłej z tytułu rzeczywistych kosztów zużycia w okresie od dnia 1 września 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku mediów w lokalu przy ul. (...). Ponieważ strona pozwana zakwestionowała istnienie po stronie M. B. (2) zobowiązania do zwrotu powódce jakichkolwiek opłat związanych z eksploatacją lokalu nr (...) przy ul. (...) w S., to na stronie powodowej ciążył ciężar udowodnienia, iż C. B. wierzytelność o zwrot tychże kosztów przysługuje i w jakiej wysokości. Zgodnie bowiem z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu określoną w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. W sprawach cywilnych sąd nie jest przy tym zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego

o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. To strony, zgodnie z art. 232 k.p.c., są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przeprowadzenie dowodu nieprzedstawionego przez stronę dopuszczalne jest tylko w wyjątkowych sytuacjach procesowych, bowiem działanie sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron i prawa do bezstronnego sądu. Dopuszczenie dowodu z urzędu nie powinno wchodzić zupełnie w grę w sytuacji, gdy strony są reprezentowane – jak to miało miejsce w niniejszym postępowaniu - przez fachowych pełnomocników. W ocenie Sądu strona powodowa z obowiązku wykazania istnienia i wysokości wierzytelności, jaką przedstawić miała do potrącenia w oświadczeniu z dnia 8 listopada 2016 roku nie wywiązała się. Jak słusznie podniosła strona pozwana z pisma Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w S. z dnia 22 sierpnia 2016 roku wynika, iż opłat na poczet kosztów utrzymania lokalu położonego przy ul. (...) w S. i przypadających na ten lokal kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej oraz udziału we wspólnocie za okres od dnia 1 września 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku nie dokonywała C. B., lecz E. C. (w wysokości 17 600 zł) oraz B. B. (w wysokości 3 000,00 zł). Zatem to ewentualnie E. C. i B. B. mogłyby wystąpić z roszczeniem wobec powoda o zwrot niezasadnie poniesionych przez nie kosztów utrzymania zamieszkiwanego przez niego lokalu. Jednocześnie strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów przemawiających bądź za uznaniem, iż B. B. i E. C. - jak wskazywał pełnomocnik powódki na rozprawie w dniu 14 listopada 2016 roku – przysługującą im wierzytelność przeniosły na powódkę, bądź potwierdzających twierdzenia załącznika do protokołu, iż nakładów na poczet utrzymania przedmiotowego lokalu dokonywała w rzeczywistości C. B.. Zastosowanie ustawowej instytucji potrącenia – jak wskazano powyżej - możliwe jest jedynie, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, a ponadto przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. W niniejszym natomiast przypadku możliwość zastosowania instytucji kompensacji, a tym samym wywołania przez porozumienie skutków prawnych, **wyłączona została z uwagi na brak zbieżności podmiotu zobowiązanego i uprawnionego w tychże stosunkach prawnych**. Złożone przez C. B. oświadczenia woli z dnia **8 listopada 2016 roku** w przedmiocie potrącenia wierzytelności z tytułu rzeczywistych kosztów zużycia mediów podczas bezumownego korzystania i zajmowania przez pozwanego lokalu mieszkalnego należącego do powódki w okresie od dnia 1 września 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku nie odniosło skutków prawnych i **nie doprowadziło do wygaśnięcia przysługującej pozwanemu wierzytelności** względem powódki - wynikającej z postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce I Wydział Cywilny z dnia 30 kwietnia 2009 roku o sygn. akt I Ns (...) zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku II Wydziału Cywilnego o sygn. akt II Ca (...). Tym samym nie zachodziły określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. podstawy do pozbawienia przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności w części obejmującej kwotę 11 032,06 zł.

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż w toku posiedzenia w załączniku do protokołu - zgodnie z art. 161 k.p.c. - można zamieścić wnioski, oświadczenia, uzupełnienia i sprostowania wniosków i oświadczeń. Jeżeli stroną zastępuje adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy lub Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, przewodniczący może zażądać złożenia takiego załącznika w wyznaczonym terminie. Załącznik do protokołu rozprawy nie ma zatem charakteru autonomicznego i powinien ograniczać się do zreferowania i streszczenia ustnych wywodów i wniosków przedstawionych uprzednio na rozprawie, nie może natomiast służyć do zgłaszania nowych dowodów, które nie zostały podniesione w trakcie rozprawy – jak to miało w przypadku pisma wniesionego przez pełnomocnika powódki. Jednocześnie stosownie do art. 217 § 1 i 2 k.p.c. okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej strona może przytaczać do chwili zamknięcia rozprawy. Spóźnione twierdzenia i dowody Sąd pomija, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. W niniejszym przypadku załącznik do protokołu – w zakresie w jakim pozostawał de facto wnioskiem dowodowym – podlegał pominięciu jako wniesiony po zamknięciu rozprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. a contrario, orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., dokonując ich stosunkowego rozdzielania, stosownie do wyniku sprawy. W niniejszym postępowaniu strona powodowa dochodziła pozbawienie wykonalności pkt IV postanowienia Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 30 kwietnia 2009 roku wydanego w sprawie o sygn. akt I Ns (...), zmienionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 30 lipca 2009 roku w sprawie o sygn. akt II Ca (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przeciwko powódce dnia 28 lipca 2010 roku, łącznie co do kwoty 20 812,40 zł. Żądanie jego uzasadnione było jedynie w zakresie kwoty pierwotnie dochodzonej, a objętej cofnięciem pozwu – tj. kwoty 9 780,32, stanowiącej 47% wartości przedmiotu sporu. Cofnięcie pozwu nastąpiło przy tym na skutek zadośćuczynienia przez pozwanego w toku procesu żądaniu pozwu, a zatem, przy dodatkowym ustaleniu, że M. B. (1) dał powód do wytoczenia powództwa, to jego – w części objętej cofnięciem pozwu - należy traktować jako stronę przegrywającą sprawę. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd nie podzielił argumentacji strony pozwanej, iż koszty postępowania w zakresie związanym z roszczeniem uznanym obciążać powinny powoda. Dostrzec należy bowiem, iż pozwany – już z uwagi na uprzednio toczące się między stronami postępowania sądowe w przedmiocie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności – posiada znaczne doświadczenie w zakresie obciążających go jako wierzyciela powinności w postępowaniu egzekucyjnym. Mimo to po otrzymaniu w dniu 5 maja 2016 roku pisemnego oświadczenia powódki o potrąceniu wierzytelności wstrzymywał się – przez okres blisko 5 miesięcy - z dokonaniem stosownego zgłoszenia komornikowi sądowemu, a czynności tej dokonał dopiero w dniu 4 października 2016 roku, po upływie 12 dni od dnia doręczenia mu odpisu pozwu. Oczywistym w ocenie Sądu jest zatem, iż jedynie zainicjowanie stosownego postępowania sądowego skłonić mogło M. B. (2) do złożenia wniosku o ograniczenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec skonfliktowanej z nim byłej żony.

Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielania kosztów procesu (art. 100 k.p.c.), strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem powód w 53 %, a pozwany w 47%. Łącznie koszty postępowania poniesione przez strony wyniosły 5 876,00 zł. Do kosztów poniesionych przez stronę powodową zaliczono: opłatę sądową w łącznej wysokości 1 042,00 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 2 400 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2400 złotych. Z kolei pozwany poniósł koszty procesu obejmujące jedynie koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2400 złotych i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego stron została ustalona na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800). Powoda, zgodnie z podaną zasadą, powinny obciążać koszty w kwocie 3144,28 zł, zaś pozwanego - w kwocie 2761,72 zł. Tym samym powódce należy się zwrot kwoty 344,10 złotych. Wobec powyższego Sąd w pkt III sentencji wyroku, na podstawie art. 100 k.p.c., zasądził od pozwanego M. B. (2) na rzecz powódki C. B. kwotę 344,10 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.